

[Erna Sørensen.]

følge af eengangsskatteoven, er folk blevet indkaldt til møder, efter at ligningsdirektoratet har optaget dem til revision, og det er mit indtryk, at man går meget hårdt frem her. Jeg har været ude for tilfælde, der drejede sig om meget små beløb, og når man ikke er regnskabspligtig og ikke fører bøger, har man ondt ved at rekonstruere sagen, efter at der nu er gået 5 år, siden den først rejstes.

Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister om nærmere at undersøge, om mine bemærkninger holder stik, og om der måske kunne sættes lidt mere fart i disse sager, navnlig overvåge, at de mennesker, som beskæftiger sig med sagerne, ikke jævnlig tages fra dem, så folk får indtryk af, at de skal begynde forfra, hver gang de tilsiges til møde. Man har oven i købet den praksis at tilsige til møde kl. 17—18—19 om aftenen. Det er for os sagførere og revisorer en meget uheldig tid og giver indtryk af, at arbejdet foregår på en noget løs og ikke helt betryggende måde. Jeg synes, at den idé, der lå bagved formueopgørelsesloven og den efterfølgende eengangsskatte- lov, er forflygtiget, idet man forfølger små sager under 10 000 kr. med en ihærdighed, som jeg ikke synes er nødvendig, og mange gange forstår man ikke de vanskeligheder, de pågældende har ved at skaffe dokumentation for forhold så langt tilbage som 1945. Det skulle nødigt blive en evighedsmaskine, og selvom den højtærede finansminister nu kun beder om udsættelse for 2 år, vil jeg dog allerede nu tage det forbehold, at hvis han kommer til rigsdagen igen, så er det i hvert fald ikke sikkert, at vi går med til en yderligere forlængelse.

Jeg vil slutte med at bede den højtærede finansminister om at følge disse sager meget nøje og fremkalde en så hurtig afgørelse som muligt. Det tror jeg alle parter vil være bedst tjent med.

Axel Sørensen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, som jo har det praktiske formål at skaffe tid til at få opgjort de sager, som ellers i henhold til loven af 22. december 1908 ville blive forældet, inden den endelige afgørelse kunne træffes.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen har fremsat ønske om en hurtigere afgørelse og henstillet til den højtærede finansminister at se på enkeltheder. Det bliver nu vist lovlig meget for den højtærede finansminister, hvis han skal følge sagerne i det omfang, det ærede medlem henstillede. Det er et

fantastisk stort arbejde, der her er gennemført af statens ligningsdirektorat, og gennemgående er det et godt arbejde. Det har været vanskeligt rent praktisk at trænge til bunds i disse sager, fordi mange af dem har været meget komplicerede, og når man nu har søgt om denne forlængelse af fristen med 2 år, forstår jeg, at det er begrundet i, at en hel del af de såkaldte små sager, dem, som man afsluttede som tabelsager, og som blev afsluttet ude ved skatterådene i løbet af meget kort tid, ved en grundig revision med de siden tilkomne oplysninger i visse tilfælde har nødvendiggjort forhandling med skatteyderne, hvilket igen har givet ligningsdirektoratet forøget arbejde.

Det er mit partis ønske, at man nu, efter at denne forlængelse af fristen er bevilget, sætter kraftigt ind på at bringe sagerne til ende. Rent praktisk bliver det vanskeligere, jo længere man kommer væk fra opgørelsesdatoen, at få disse sager gjort færdige og finde ud af dem.

Jeg vil også give tilslutning til det ærede medlems betragtninger med hensyn til eengangsskatten, selvom den ikke direkte vedrører det forslag, der er til debat her, og ønske, at den endelige opgørelse og godkendelse også af disse sager må finde sted hurtigst muligt. Jeg forstår godt, at man først må igennem formueopgørelsen af 23. juli 1945, inden man kan tage stilling til en godkendelse af den pålignede eengangsskat, og at dette spørgsmål derfor må fremdrages i anden forbindelse. Med disse ord skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Mit parti finder dette lovforslag nødvendigt. Det ville være meningsløst, om de 9 000 skattesager skulle lukrere af den gældende forældelsesfrist, og derfor kan jeg tilsige mit partis medvirken til gennemførelsen af en lov som denne.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker for den for mig sjældne enstemmige tilslutning til et lovforslag, som der her er givet.

Jeg kan sige til det ærede medlem fru Erna Sørensen, at jeg kan godt forstå det ubehag, der må opstå ved, at disse sager trækker så længe ud — jeg går ud fra, at dette ubehag er fælles for os alle —, men der er for det første tale om et enormt arbejde i forbindelse med alle disse sager, og der er for det andet udrettet et imponerende dygtigt stykke arbejde af de mennesker, som har haft med det at gøre. Tilvejebringelse af så stor hurtighed som muligt kan ingen ønske mere end jeg.

Det ærede medlems opfordring til mig om